

— hvad vistnok Mange beslægtede ikke blev til Virkelighed — at Sogneforstanderskabet ikke vilde gjøre nogen ny Indstilling, og har havde altsaa i sin Skrivelse udtalt Noget, der ikke havde den allermindeste Betydning, thi det blev da i saa Fald ikke ham, der skulde kalde; thi det maatte dog Bispen vide, at naar den Kaldsberettigede sender en Indstilling tilbage og forlanger en ny i Stedet, men vedkommende Kommunalbestyrelse negter at gjøre en ny Indstilling, saa er det efter Lovens Bestemmelse Ministeriet, der skal bestemme, hvem der skal have Embedet; Biskoppen har altsaa her tilladt sig at udtale Noget, der ligger udenfor al Forklaring af Loven, og hvis han havde udført, hvad han siger, at han vil under den fremsatte Forudsætning, saa havde en saadan Kaldelse været fuldkommen ulovlig. Sogneforstanderskabet — det vil sige 5 af Sogneforstanderskabets Medlemmer — gif uheldigviis ind paa at søie Biskoppen og gjøre en ny Indstilling. Med Hensyn til den først Indstillede af de 3, nemlig den Mand, som Biskoppen ikke vilde kalde, er det oplyst, at han var 28 Aar gammel, havde i længere Tid været Lærer og havde sin Examen med Udmærkelse; desuagtet tilljendegav Biskoppen, at han vilde han ikke kalde, og at det forundrede ham, at man havde indstillet den Paagjældende, da der mellem de andre Ansøgere vare ældre — han dristede sig ikke til at sige, at der vare andre Ansøgere, der vare dygtigere eller bedre, men kun, at der var andre, der vare ældre. Det er et Indgreb i den Ret, der ved Lov af 8de Marts 1856 er givet Kommunerne, naar en Kaldsberettiget træder op og siger, at en Mand, som af dem er først indstillet, som har alle Kvalifikationer til at faae et saadant Embede, har bedste Karakter med Udmærkelse og Attest fra sine Foresatte om, at han har været Lærer og som saadan udiøst Dygtighed, vil han ikke ansee som stiftet og værdig til Embedet, fordi der blandt Ansøgerne ere andre, som ere ældre. Dersom et saadant Skridt ikke mødte den alvorligste Modsigelse, og det fra den ærede Kultusminister selv, saa veed jeg ikke, hvor det tilsidst skal ende, og hvorledes vi i Fremtiden skulle hævide de Lovlige Rettigheder, som gjenim Lovene blive givne til Befolkningen. Der-

som Bureautrattiet gennem dets Embedsmænd ikke bliver alvorlig tilbavniit af den vedkommende Minister, naar slige Overgreb skee, saa seer jeg ikke, hvorledes Udviklingen i de forskjellige Retninger skal kunne komme til at gaae fredelig for sig. Det er derfor, jeg nu tillader mig at rette denne Forespørgsel til den høitagtede Kultusminister:

„Anseer den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister Besættelsen af Greve Skolelærerfald for lovmedholdelig? Har Ministeren gjort Skridt til at forhindre en saadan Fremgangsmaade for Fremtiden?“

Kirke- og Underviisningsministeren:

Jeg veed ikke, hvorfra den ærede Forespørgger har den Efterretning, at den af ham nævnte Mand skulde have Udmærkelse til sin Examen. Det har han ikke; han har: „Meget duelig“, — et ret godt: Meget duelig, men han har dog „Godt“ i Katekisation og Underviisningsfærdighed overhovedet. Jeg har her hans Examensattest liggende, som er til Eftersyn. — Den hele Forespørgsel har undret mig meget. Det forekommer mig nemlig, at naar de to Parter, Sogneforstanderskabet og den vedkommende Kaldsberettigede, Biskoppen, ere blevne enige og ikke have havt nogen Strid sammen om Sagens Afgjærelse, men ere komne godt ud af det med hinanden, saa er det forunderligt, at tredie Mand vil kaste sig derimellem, reise en Sag derom og bringe den ind i den lovgivende Forsamling. Det forundrer mig, at naar det paagjældende Sogneforstanderskab er veltilfreds, at saa En staaer op og er utilfreds paa Sogneforstanderskabets Vegne. Var Sogneforstanderskabet endda utilfreds med det, som Biskoppen eller Ministeren havde gjort, ja saa kunde der være Anledning for En eller Anden at tage sig af dets Sag; men her er, som sagt, Sogneforstanderskabet aldeles enigt med Biskoppen, der er ingen Meningsforskiel, ingen Klage, ingen Anke; hvorfor staaer man da op her i den lovgivende Forsamling og klager over Besættelsen af en Skolelærer, med hvem alle Vedkommende ere tilfredse? Det er det, der er det Underlige og Sære ved denne Forespørgsel. Jeg kan ikke tiltræde den ærede